

Vastaps Béla bácsinak

A vendéget és a tanácskozás résztvevőit műsorral köszöntötték a székelyi kis óvodások.

Székely (KM) – Vastaps fogadta kedden a székelyi óvodában a kilencven esztendőös Törzsök Béla bácsit. A Rétközi Óvoda Szövetség konferenciájára érkezett óvónők felállva, lelkesen üdvözölték a szép kort megélt zenepedagógust. Bár sokak számára ismeretlenül cseng a Törzsök Béla név, az óvónők azonban szinte minden nap találkozhatnak nevével, munkásságával: abból a könyvből nevelik a kicsiket ugyanis a zene, az éneklés szeretetére, amelyet Béla bácsi írt.

Érdről Tiszanagyfaluba költözött a közelmúltban Törzsök Béla, s így vált lehetővé, hogy a konferencia házigazdája, a székelyi óvoda vezetője, dr. Faragó Györgyné meghívja a konferenciára egy kötetlen beszélgetésre. A rendezvény elején dr. Faragó György polgármester szólt röviden a település történetéről, műemlékeiről, mindennapi életéről, ugyanis a vendégek közül többen először jártak a településen. Törzsök Béla bácsit és a tanácskozás résztvevőit műsorral köszöntötték a székelyi óvodások, akik a Béla bácsi által leírt dalos gyermekjátékokból mutattak be néhányat. Ezt követően az idős zenepedagógus beszélt életéről, munkásságáról.

– Kodály Zoltánnal egyszer találkoztam. A tanítványa szerettem volna lenni, azonban az álmom nem valósulhatott meg, mert elvittek a frontra, ahol aztán megsérültem. Kodály Zoltán mindig hangoztatta: az elnémesítés ellen össze kell gyűjteni a magyar parasztság még megőrzött dalait, s fontos az is, hogy a kisgyermekeknek is gyűjtsünk dalokat. Sajnos, Kodály tanítványai szívesebben írtak szimfóniákat, mint végeztek gyűjtőmunkát. Egyedül egy tanítványa, Járdányi Pál követte a mester utasításait. Rám Weöres Sándor Ha a világ rigó lenne című verse volt nagy hatással, megéreztem a többi kis versben is a zsenialitást. Nem végeztem zeneszerzést, előttem volt Kodály Zoltán 333 olvasógyakorlata, ott voltak előttem a kodályi ötletek, s megírtam a legutóbbi, az Aranygyűrű című könyvemet. Óvodáskorban a dalos közösségi játékok nagyon fontosak, mert előkészítenek az életre. Megmozgatják a fantáziát, fejlesztik a testet, növelik a hazafias érzelmet, a szabályok betartásával pedig elsajátítja a gyermek a közösség törvényeit.

keretbe

Hiányt pótol

Az Aranygyűrű zeneszerző lektora, Szőnyi Erzsébet Erkel-díjas kiváló művész szerint Törzsök Béla munkája a maga nemében hiánypótló, színvonalát tekintve pedig messze megüti a kívánt mértéket. Fantáziadús szövegi és dallami anyaga hasznosan gyarapítja a szakirodalmat, elősegíti az éneklőkedv megerősítését.

Jegyzet

Egy élő legenda az óvónők körében

M. Magyar László
magyar@kelet.szon.hu

Megható pillanatnak lehettem szemtanúja kedden Székely község óvodájában. Közel negyven óvodapedagógus a helyéről felállva, lelkesen, vastapssal köszöntötte a 90 esztendő [Törzsök Béla](#) bácsit. A tiszteletnek ez a kifejezési formája annak szólt, hogy az óvó nénik olyan könyvből nevelik évtizedek óta a zene szeretetére a kicsinyeket, amelyet [Béla](#) bácsi írt. Egy életre szóló élménynek lehettek részesei az apróságokat nevelő lányok és asszonyok, hiszen eddig nap mint nap forgatták, használták eredményesen a a Zenehallgatás az óvodában című könyvet, s most immár személyesen is találkozhattak a kiadvány nagyrabecsült szerzőjével. Felemelő érzés volt, amilyen szeretettel fogadták a teremben lévő lányok és asszonyok a legendás zenepedagógust, karnagyot. [Béla](#) bácsit is meglepte ez a szívélyes fogadtatás, s el is árulta őszintén, hogy mint egy kisdíák feleléskor, ő is lámpalázás. Szellemi frissességről, humorról is tanubizonyságot tett, hiszen mikor arra kérték, hogy ülve meséljen életéről, megjegyezte, hogy nem fárasztja az állás, hiszen a lába a legjobb testrésze.

Megannyi élményt mesélt életéről, munkásságáról az 1916-ban Battonyán született szakember, aki a közelmúltban Érdről költözött Tiszanagyfaluba. Talán a helybeliek sem tudják, milyen híres ember került a Tisza-menti kis községbe. [Béla](#) bácsi dolgozott többek között Kisújszálláson, a debreceni tanítóképzőben, a békéstarhosi zenei gimnáziumban, a szarvasi óvónőképző intézetben. Nemrég jelent meg újabb könyve Aranygyűrű címmel. Bár azt utóbbi években egy kicsit megromlott az egészsége, újabb kiadványon dolgozik, s a könyv kiadásáról tárgyal a fővárosban.

Lélekben semmit nem veszített ifjú lelkesedéséből. Kodály Zoltán útmutatásai alapján most is fontosnak tartja – a kilencedik ikszen túl is –, a magyar nyelv ápolását, gyermekeink zenei nevelését. Méltán lehet példaképe nemcsak az óvónőknek, de valamennyiünknek is.